

ΕΤΟΣ 62ον

17 Αυγούστου 2014

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 33 (3194)

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΘΕΡΜΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

Τό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, μᾶς ἀναφέρει τό θαῦμα τοῦ Χριστοῦ στόν σεληνιαζόμενο γιό κάποιου δυστυχισμένου πατέρα. Ὁ πατέρας πλησίασε τόν Κύριο πέφτοντας στά γόνατα καί ἀνέφερε τό πρόβλημά του: ὁ δαίμονας χτυποῦσε ἀπό μικρή ἡλικία τό παιδί του, ἄλλοτε ρίχνοντάς τον στό νερό γιά νά τόν πνίξει καί ἄλλοτε στή φωτιά γιά νά τόν κάψει. Οἱ μαθητές του δέν μπόρεσαν νά θεραπεύσουν τόν γιό του, ἄν καί ὁ δύστυχος γονιός τοῦς τό ζήτησε. Ὁ Χριστός ἀγανακτώντας ἀποκάλεσε τοῦς μαθητές του «γενεά ἄπιστη καί διεστραμμένη». Ἐπιτίμησε τόν δαίμονα καί αὐτός ἔφυγε ἐλευθερώνοντας τό παιδί. Στήν ἐρώτηση τῶν μαθητῶν του γιατί δέν μπόρεσαν νά βγάλουν τό δαιμόνιο, ὁ Χριστός ἀπάντησε ὅτι δέν εἶχαν οὔτε τήν ἐλάχιστη ἐκείνη πίστη πού ἄν τήν ἔχει κάποιος μετακινεῖ βουνά. Ἐπιπλέον τοῦς εἶπε ὅτι τό γένος τῶν δαιμόνων δέν βγαίνει ἀπό τόν ἄνθρωπο παρά μέ προσευχή καί νηστεία.

Γονυπετῶν

Ἡ στάση τοῦ πατέρα τήν ὥρα πού ἰκετεύει τόν Χριστό, εἶναι στάση γονυκλισίας. Μεγάλη εἶναι ἡ δύναμη τῆς προσευχῆς πού γίνεται σέ μία τέτοια στάση σώματος καί ἔχει ιδιαίτερη γλυκύτητα. Ὁ διάβολος μισεῖ μία τέτοια στάση γιατί εἶναι ὑπερήφανος. Δέν εἶναι τυχαῖο ὅτι στήν Παράδοσή μας υπάρχουν οἱ γονυκλισίες. Ταπεινώνουν τό ἀγέρωχο φρόνημα καί δυναμώνουν τό ἀγωνιστικό φρόνημα. Εἶναι ὠφέλιμες τόσο στοῦς ἄντρες, ὅσο καί στίς γυναῖκες, ἀκόμη καί στά παιδιά. Ὁ Μέγας Βασίλειος ἐξηγεῖ θεολογικά τή γονυκλισία λέγοντας ὅτι ἡ ὀρθια στάση δηλώνει τήν ἀκεραιότητα τοῦ ἀνθρώπου ὅταν πλάστηκε ἀπό τόν Θεό. Ἡ παρακοή τόν ἔκανε συντρίμμια· τοῦτο δηλώνεται μέ τό γονάτισμα. Ἐρχόμενος ὁ Χριστός ἀποκατέστησε τή διαταραγμένη σχέση τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Θεό καί τοῦτο δηλώνεται μέ τήν ἐκ νέου ἐπαναφορά στήν ὀρθια στάση.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ιζ' 14-23)

Ἡ θεραπεία τοῦ σεληνιάζομένου νέου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, γονυπετῶν αὐτῷ, καὶ λέγων· Κύριε, ἐλέησόν μου τὸν υἱόν, ὅτι σεληνιάζεται, καὶ κακῶς πάσχει· πολλὰς γὰρ λίπτει εἰς τὸ πῦρ, καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ. Καὶ προσήνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦσαι. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ὡ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι μεθ' ὑμῶν; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; Φέρετέ μοι αὐτὸν ὧδε. Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον· καὶ ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ' ἰδίαν, εἶπον· Διὰ τί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τὴν ἀπιστίαν ὑμῶν. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ· Μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται· καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσει ὑμῖν. Τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ. Ἀναστρεφομένων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μέλλει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων· καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται.

Ὅσο μπορούμε, λοιπόν, νά κάνουμε μετάνοιες πού εἶναι καί ψυχωφελεῖς, ἀλλὰ συντελοῦν στήν υγεία καί τοῦ σώματος, ὅπως συχνά ἔλεγε καί ὁ γέρο-ντας Παῖσιος.

Γενεὰ ἄπιστη καὶ διεστραμμένη

Εἶναι γεγονός ὅτι ἡ διεστραμμένη προαίρεση καί ἡ ἔλλειψη πίστεως ἐμποδίζουν τὴν ἐκδήλωση τῆς Χάρως μέ θαυματουργίες. Κάποτε ὁ Κύριος δέν πραγματοποίησε πολλὰ θαύματα στήν πατρίδα του τῆ Ναζαρέτ, ἐξαιτίας τῆς ἀπιστίας τῶν κατοίκων τῆς (Ματθ. 13,58).

Στὴ θεία Λειτουργία πάλη, ὁ Ἱερέας δέεται «ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἀγιασθέντων τιμῶν δώρων». Τὰ προσκομισθέντα καὶ ἤδη ἀγιασθέντα τίμια δώρα δέν χρῆζον τῶν προσευχῶν μας, ἀλλὰ ὁ Ἱερέας ἐκείνη τῆ στιγμή εὐχεται νά μεταδώσουν τὸν ἀγιασμό τους σ' ἐμᾶς, μὴ τυχόν καί ἡ ἀπιστία μας ἐμποδίσει τὸν δι' Αὐτῶν ἀγιασμό μας.

Ἔνεκα τῆς ἀπιστίας τους λοιπόν οἱ μαθητὲς δέν μπόρεσαν νά ἐκδιώξουν τὸ δαιμόνιο καί νά ἀπαλλάξουν τὸ παιδί. Εἶναι φοβερό ὄντως τὸ ὅτι ὁ Χριστὸς ἔδει στους μαθητὲς του ὅτι ἀρκεῖ πίστη μεγέθους κόκκου σινάπεως γιὰ νά μετακινήσει ὄρος. Οὔτε αὐτὴ λοιπόν ἡ ἥλιγη πίστη δέν ὑπῆρχε στους μαθητὲς, ἡ ὁποία θά μπορούσε νά διώξει ὄχι βουνό, ἀλλὰ τὸν πειρασμό!

Προσευχὴ καὶ νηστεία

Ἐκτός ἀπὸ τὴν πίστη, προσθέτει στό τέλος τῆς περικοπῆς καί ἄλλα δύο χαρίσματα, ἀναγκαῖα γιὰ νά ἀπομακρύνουν τὰ ἐνεργήματα τῶν πονηρῶν πνευμάτων καί αὐτὰ εἶναι ἡ προσευχὴ καί ἡ νηστεία.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκείνον τὸν καιρὸν κάποιος ἄνθρωπος ἐπλησίασε τὸν Ἰησοῦ καί, γονατιστός, τοῦ ἔλεγε, «Κύριε, ἔλεψε τὸ παιδί μου, διότι σεληνιάζεται καὶ ὑποφέρει πολύ. Πολλές φορές πέφτει στὴ φωτιά καὶ πολλές φορές στό νερό. Καί τὸν ἔφερα εἰς τοὺς μαθητάς σου ἀλλὰ δέν μπόρεσαν νά τὸν θεραπεύσουν». Καί ὁ Ἰησοῦς εἶπε, «᾽Ω γενεά ἄπιστη καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε θά εἶμαι μαζί σας; Ἔως πότε θά σᾶς ἀνέχωμαι; Φέρετέ μου αὐτόν ἐδῶ». Καί ἐπέπληξε αὐτόν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐβγήκε ἀπ' αὐτόν τό δαιμόνιον καὶ ἐθεραπεύθηκε τό παιδί ἀπό τὴν ὥραν ἐκείνην. Τότε ἦλθαν οἱ μαθηταὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν ἰδιαιτέρως καὶ τοῦ εἶπαν, «Γιατί ἐμεῖς δέν μπορέσαμε νά τό βγάλωμε;». Ὁ δέ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε, «Ἐξ αἰτίας τῆς ἀπιστίας σας. Σᾶς βεβαιῶ, ἐάν ἔχετε πίστιν σάν τὸν σπόρο τοῦ σιναπιοῦ θά πῆτε εἰς τό βουνό αὐτό, “Μετατοπίσου ἀπ' ἐδῶ ἐκεῖ”, καὶ θά μετατοπισθῆ καὶ τίποτε δέν θά σᾶς εἶναι ἀδύνατον. Τοῦτο δέ τό γένος δέν βγαίνει παρά μέ προσευχὴν καὶ νηστείαν». Ὅταν δέ περιεφέροντο εἰς τὴν Γαλιλαίαν, τοὺς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, «Ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει νά παραδοθῆ σέ χέρια ἀνθρώπων. Καὶ θά τὸν φονεύσουν καὶ κατὰ τὴν τρίτην ἡμέραν θά ἀναστηθῆ».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

«Ἰησοῦ ὀνόματι μᾶστιζε πολέμιους» μᾶς παροτρύνει ὁ ὁσιος Ἰωάννης ὁ Σιναΐτης, ἐπαναλαμβάνοντας μέ τὸν δικό του τρόπο τό «ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε» τοῦ ἀποστόλου Παύλου (Α΄ Θεσ. 5,17). Ἡ προσευχή, εἰδικά ἡ ἀδιάλειπτη ἐπίκληση τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ, θωρακίζει τὸν Χριστιανό, ὥστε δύσκολα νά γίνεται στόχος τοῦ Πονηροῦ. Γι' αὐτό οἱ ἅγιοι, οἱ ὅσιοι καὶ οἱ μάρτυρες τῆς πίστεώς μας εἶχαν βακτηρία τους τό «Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με», τό ὁποῖο συχνά-πυκνά ἐπαναλάμβαναν μέ τό στόμα, τὸν νοῦ, τὴν καρδιά, ἐνδυόμενοι ἀδιαλείπτως τῆ χάρι τοῦ Χριστοῦ.

Δέν ἀρκεῖ φυσικά ἡ μηχανική καὶ μόνο ἐπανάληψη τῆς εὐχῆς, ἄν δέν συνδυάζεται μέ ζωὴ μέσα στὴν Ἐκκλησία. Κανένα χάρισμα τοῦ Θεοῦ δέν αὐτονομεῖται, δέν νοεῖται ἐκτός Ἐκκλησίας. «Extra ecclesiam nulla salus», μᾶς ὑπενθυμίζει ὁ Κυπριανὸς Καρχηδόνας, δηλαδή ἔξω ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία ὄχι ἀπλῶς καὶ μόνο δέν αὐτονομοῦνται τὰ χαρίσματα, ἀλλὰ δέν ὑπάρχει σωτηρία.

Ἡ νηστεία δέν νοεῖται μόνο ἐξωτερική, δηλαδή ἀποχή ἀπὸ τίς τροφές, ἀλλὰ –καὶ κυρίως– νηστεία πνευματική, δηλαδή νηστεία τῶν αἰσθήσεων, νηστεία τοῦ νοῦ. Τοῦτο σημαίνει ἀποφυγὴ σοβαρῶν πτώσεων, προσοχὴ ἀδιάλειπτη, ἐπαγρύπνηση στὸν ψυχικό μας κόσμον καὶ τοὺς λογισμούς καὶ συμμετοχὴ στό μυστήριο τῶν μυστηρίων, τῆ θεία Εὐχαριστία, πάντα σέ συνεννόηση μέ τὸν πνευματικὸ Πατέρα.

Ἔτσι ζώντας, θά μπορούμε νά ξεφύγουμε ἀπὸ τίς παγίδες τοῦ διαβόλου,

17 Αυγούστου 2014: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Μύρωνος μάρτυρος. Παύλου καί τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Ἰουλιανῆς († 257), Δημητρίου
δοσιομάρτυρος τοῦ ἐν Σαμαρίνης († 1808). Παναγίας τῆς Γουμενίσσης.
Ἦχος: α΄ – Ἐωθινόν: Γ΄ – Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. δ΄ 9-16 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιζ΄ 14-23.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 24 Αυγούστου, ΙΑ΄ Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. θ΄ 2-12 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιη΄ 23-35.

χωρίς νά ὑπάρχει κίνδυνος, οὔτε νά «καοῦμε», οὔτε νά «πνιγοῦμε», καί συ-
νεπῶς πνευματικά νά ἀποησθοῦμε. Κινδυνεύουμε μέν, ἀλλῆ ὁ Χριστός ποτέ
δέν ἐπιτρέπει νά καταποντιστοῦμε καί μᾶς γεμίζει μέ τή δική Του χαρά, μέ τρό-
πο ὥστε νά μπορούμε νά ἀναφωνήσουμε μετά ἡλόγου γνώσεως «διήλθομεν
διά πυρός καί ὕδατος καί ἐξήγαγας ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν».

Ἄρχιμ. Ε. Τ.

ΒΙΒΛΙΑ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΑΙ ΚΑΘ΄ ΗΜΕΡΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ (Ἐγκόλπιο).

ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ (Ἐγκόλπιο, σέ πολυτελή ἔκδοση).

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΨΙΣ. Ἀκολουθίες τοῦ ἡμερονυκτίου, ἐπιτομή ἀκολουθιῶν κυριοτέ-
ρων κινήτων καί ἀκινήτων ἑορτῶν, Ἁγία καί Μεγάλη Ἑβδομάς, Πεντηκοστά-
ριον καί πλήρες ἑορτολόγιο.

«ΕΙΣ ΥΨΟΣ ΝΟΗΤΟΝ...». Λόγος περί προσευχῆς τοῦ ἁγίου Νείλου τοῦ Ἀσκη-
τοῦ. (Ἀνάλυση τοῦ θέματος προσευχῆς ἀπ΄ τόν Ἄρχιμ. Εὐσ. Βίττη).

ΛΟΓΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗΝ, ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης. Ἀνάλυση τοῦ «Πάτερ
ἡμῶν» (Εἰσαγωγή, κείμενο, μετάφραση, σχόλια: Ἄρχιμ. Παγκρ. Μπρούσα-
λη).

Ἡ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ (Π. Εὐδοκίμωφ, μετάφραση
Μαρία Παπαζάχου - π. Δημ. Τζέρπος).

Ἡ ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ. Ἀνάλυση τοῦ «Πάτερ ἡμῶν». Φυλλάδιο (Κα-
θηγ. Ἄθαν. Δελνκωστόπουλου).

ΜΙΛΑΩ ΣΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΜΟΥ... (Τευχίδιο γιά παιδιά, κείμενο - μετάφραση).

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότρια - Διευθύντρια· Ἐπίσκοπος Φαναρίου
Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν
διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr